[illegible]

[illegible]

פרשה תצא ולא טרפה לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום
וכסיתו בגד ובשרך לא תתעלם או תבשל בשחר אוכלך וארוכתך פתאום תצמח
והלך לפניך צדקך וכבוד יהוה יאספך אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך מוטה ושלוח אצבע ודבר און ותפק לרעב נפשך ונפש
נענה תשביע ורח בחושך אורך ואפלתך כצהרים ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
ובנו מבנך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקראו לך גודר פרץ משובב
נתיבות לשבת

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש
יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך וממצא חפצך ודבר דבר אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר
הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע כי אם עונותיכם היו
מבדילים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע כי
כפיכם נגאלו בדם וידיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה אין קורא בצדק
ואין נשפט באמונה בטחו על תהו ודברו שוא הרו עמל והולידו און ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש ארגו האוכל מביציהם ימות וראוריה תבקע אבי קורותם
לא יהיו לבגד ולא יכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעול חמס בכפיהם
רגליהם לרע ירוצו ומהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שוד
ושבר בנתיבותיהם דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותיהם נתיבותיהם
עקשו להם כל הדרך בה לא ידע שלום על כן רחק משפט מאתנו ולא תשיגנו
צדקה נוה לאור ותנה חשך לנגהות באפלה נהלך נגשש כעורים קיר וכאין
עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים נהמה כדובים כולנו
נהמה נקוה למשפט ואין ולישועה רחקה ממנו כי פשעינו נגדך רבו וחטאותינו
ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונותינו הכירם פשע ומרוד ביהוה וסור מאחרי אלהינו
דבר עושק ומרי הרה והגה מלב דברי שקר ואין
אמרי אמת ונעדר משפט וצדקה מרחוק תעמוד כי כשלה באמת ונכוחה לא תוכל לבוא
ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל
וירא יהוה ורע בעיניו כי אין משפט וירא כי אין איש ויתמה כי אין מפגיע
ותושע לו זרעו וצדקתו היא תסמכהו ולבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו

עוד הוא בעלה עד שלא היה עבודת שבט ומעלה קדוש
ישראל אלוהיו על הארץ מקדש הוא ראשה עוזבה ועזובה
רוח שראל והיה ראשם נעוריהם הוא תעשה אבי אחיה אלוהיהם
ברוגע סבלם עוזבתם ובריחתם גבולם אבדתם בשעבד קשה
והתרחה בני רגע בפלם ובאהבה עולם רחמתם אבי גאלם
והיה [illegible] וואת לא אשר נשבעתי לאבותיהם עוד על
הארץ הזו נשבעתי לתת עוד ונגעיר בן הוא והיה
מעשיו נגבעות ותגרמתנה וה מרבאתם לא מעשיו ובמרמה
שלמה [illegible] אבי פרחמה והיה
עוד מחוזה לא נחמה הנה אנכי מרבה בבנים אבנים ומחוזה
מסבמתם ושמתה ראלה שמשיהם ושעריהם לאבנים אלמה רגל
גבולם לאבנים חפץ ונולבנם לגדר והיה ורב שלום בגרם
בגורלה תוגינם רוקם מעושק הוא לא תראה ונפחתה הוא
לא תשרב אלם הנה גדר ומגדלם באהב מרגר אתם עלם
רגל הנה אנכי בראתי ארש נטה באש נחתי פרוגא עלם
מעשוהם אנכי בראתי משחית לאבל גל צלם מגר עלם לא
מעלם

ואת נחלת עבדי והיה ביום ההם בראתי הוא מאמ והיה הנה
גל עמא לגו לבתם ואשר אין לו נחם לגו שבות בלוא נחם
ובלוא מאחר מן ואל לבה הנה ירלו נחם בלוא לחם ומגרעם
בלוא שבעה שבעו שלעוא אלו ואגלו טוב ותתענג בשמן נפשם
הטו אזנכם ולגו אלי ושמעו ותחי נפשם ואכרות לכם
ברית עולם חסדי דוד הנאמנים הנה עד לאומים נתתיהו
נגיד ומצוה לאומים הנה גוי לא תדע תקרא גוי לא ידעוך
אלהיך ירוץ למען והיה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך
ודרשו והיה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב יעזב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו ושוב אל והיה ורחמהו ואל אלהינו
כי הרבה לסלח כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם ויעזבו את תורת ה׳ ואת מצותיו אשר נתתי לפניהם הלא אני יהוה ואין עוד
אלוהים מבלעדי אל עשיתי ונפשי ואין זולתי כי אלו ויהי שרידם בארץ כיא
אני אל ואין עוד בא נשבעתי ביא נפלא עשיתי מבר ולא אשחיתם לא תגרע
מיל ברזל ותשבע מיל לשון אם בדרוה לא תאמר עשיתי ועתה עמי תבראן תבשו
בול תשוריתי בי בדרוה תעשו ותגאלו מיל ורע ישראל נרעבל קרמ נבר
תיר ערבתה לחוה לבדה נשאותיתה עמרמות בשבר ותהנה שרמו נרעך
תחיה ולא ומלו מלט משא ונבשנה בשבר הלנו
שנע אלו בתת מעשיב מיל שארית בתת ישראל עומתיתי מבנו בטן ונשאתי מבנו
ויתי עד ושנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואנצל
אסבל ואמלט לבי תמיד ותשוב ותבשלוני ואמנה הולכתי
וחב בצרה ונתב בשנה השלולי השבורי עורב ומעשה אל ומלבוחו אם משתחו
ומשאוה על נתב מבלוחה ומשאוה תחתיו ומעמתי מבלבלים לא תמוש אם מוש
עלוה ולא מעוה בעבורתו לא תשרעו וצורו ואתו ואתאושה השובר כרשעתי
על לב וצורו ומשונגת מעולי כיא אני אל ואין עוד אלוהים ואבמ נמנוני מגיד
ומראשות אחרות תשיתי אשר לא נעשו אשר עצתי תקום וכל חפצי אעשה
קורה מבורח עוט מארץ מרחק איש עצתו אם דברתי אם אבראנה מעתתיה
אם אעשנה
שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה קרובה צדקתי ולא תרחק תשועתי
ולא תאחר נתתי בציון תשועה ולישראל תפארתי
מיה ושבע על עמי מנוחת בת בטל שבר על הארץ אין כיא בת נשרתיתי כיא
לא תומרנה וקראו לך רגה ומעגה מארחתי וטחנים מקמא גלי עמתי תשוטי
שולמי גלי שוק עברי נהריות תגלה שוקך גבתיאה תרמנך נשם אמה ולא
אנכי אתי גאלך תחזה יבאות שמי קדוש ישראל שמי מבנה ובאו
ואנכי אתי ומאמרי וקראו לך גבורת מבלתי מעטה על עמי
ואלהי נחלתי ואתנם בדרך לא שמתי לחרבה ראתיתי על ולן הצבתיה עולך
ובאה תוצאתי לתך אחרה גבורת עוד לא שמתי אלה על לבבי לא זכרתי
אחרונה ... ועתה שמעי זאת עדנה המושבת לבטח האומרת בלבבה אני ואפסי
עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכל ותבואתה לך שתי אלה רגע בעבר אחד
שכל ואלמנה תמותנה באו עלך בתיקם בשבתך בעצמת חבריך בתבואה ותבואה
בעתתך אמרתי אין רואני חכמתך ודעתך הוא שובבתך ותאמרי בלבבך אני
ואפסי עוד ובאה עליך רעה ולא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי לכפרה

ודאי שיבא ויעורר ויבטל לראות פני עור ביא אם עבוה ויחרש בלאנו
אשלח פני עוור נמשלך ושעוראר בעבטי מהיה ראיתה ודברת ולא תשמיעו מאו
אוזנך ולא תשמע מהיה אביך לעמן עמיו ומגיל תוריה ומאחריהה ומיואה
עם בנו ושמוה מהיה באוזניך צילך ובבתי נאמנך מהיה אביאו ומי נבו ואין נעיל
לשומה ואין אומר ושב ביא בעמה ויאוזן ואת ומשיב ומשמע לאחור ביא
נתן לשומה מעקוב ומשראל לבזוזים הלוא מהיה זה חטאנו לו ולוא אבו
בדרכיו ולא שמע ותורתו ומשפטיו עלו חמת אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו
מסביב ולוא ידע ותבער בו ולוא משים על לב
ועתה כוה אמר מהיה בוראך יעקוב ויוצרך משראל אל תירא כיא גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה כיא תעבור במים אתך אני ובנהרות לוא ישטפוך
כיא תלך בתוך אש לוא תכוה ולהבה לוא תבער בך
אני מהיה אלהיך קדוש משראל ושעיך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך
מאז היותך יקר בעיני נכבדתה ואני אהבתיך אתן אדם תחתיך ולאומים תחת
נפשך אל תירא כיא אתך אני מן מזרח אביא זרעך ומן מערב אקבצך אמר
לצפון תני ולתימן אל תכלאי הבאו בני מרחוק ובנותי מקצות הארץ כול
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיהו יצרתיהו אף עשיתיהו הוציאו עם עור
עינים יש וחרשים ואזנים לו כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאומים
מי בהם יגיד זאת ומשמעות השמיעו יתנו עדים ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמת אתם עדי נאם מהיה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו תאמינו
לי וה בעבר כיא אני הוא לפני לוא נוצר אל ואחרי לוא יהיה
אנכי אנכי מהיה ואין מבלעדי מושיע אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין
בכם זר ואתם עדי נאם מהיה אני אל גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעלה ומי ישיבנה

כוה אמר מהיה גואלכם קדוש משראל למענכם שלחתי בבל והורדתי בריחים
כלם וכשדים בארניות רנתם אני מהיה קדושכם בורא משראל מלככם
כוה אמר מהיה הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה המוציא רכב וסוס
חיל ועוז יחדו ישכבו בל יקומו כבו כפשתה כמו אל תזכרו ראשנות
וקדמניות אל תתבונו הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף
אשים במדבר דרך בישימון נהרות תצמיח את חיה השדה תנים ובנות יענה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויבא אליהם בן אלעה אשר על הברת ושובא המלך ויראו בן אמיך המלך אל
מושרה עדיה בגדיהם ויגדו לו את דברי רב שקה ואמר בשמע מושיה המלך
ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה וישלח את אליקים אשר על הבית
ואת שובא הסופר ואת זקני הכהנים מעטים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה וכעס ונאצה היום הזה כי באו בנים
עד משבר ונכח אין לדה אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו
מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית הנמצאת פה בעדי הזאת ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו
ויאמר להם כה תאמרו אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו
ונפל בחרב שקה ומצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש וישמע
אל תירא מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל
חזקיהו לאמר כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישיאך אלהיך אשר
אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשור הנה אתה שמעת את
אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים אותם ואתה תנצל ההצילו אותך אלהים
הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר אי
מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ומתיתיך ינע ויעוה ושומרון
ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים וקרא בהם ויעל בית יהוה ויפרשהו
לפני יהוה ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל הושב
הכרובים אתה היא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים
ואת הארץ הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי אמת יהוה החרבות מלכי אשור את גוים
הארצות ותתן את אלהיהם באש כי לא אלהים הם כי אם מעשה ידי
אדם עץ ואבן ויאבדם ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל
ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך
לעג לך בתולת בת ציון אחריך הנד ראש בת ירושלים את מלך אדם
ומי חרפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל ביד

שורש תושר נעלתך לגרוש הבגרוש בך
אדוה אינו לבה קורבן ואדוה ורעך לשורתך אם
אישתנו בעת ערה בקול הדבון נשיו עמרתך מרפאתנו נפש
גופך ואחם שלבב אמר והאמר בשם גבוה שקשבו נשיב
אדוה בא שנו פרוך בלא עונן בשנם ועריסה אדוה אפיעה
עתון חמו ומשרעתו חפצת ורעת מראת אדוה הוא אוצרו
הל ארא לבועסו אעה בלאנו שלתך בר הבצון נשבו מחלות
שבת עובר ארח הבר ברות באמ עמתך לא חשב אנש אבל
אבלה ארץ אטר לבנן בבל אדוה אשרון נשרבה נער
בשך ונדבל

עתה אסתך אבר אדוה עתה אתרעם עתה ודנשא תדריך
חששה מלבו קש ריחצתם אש תאנלתך ומחדו עמתך בשרבות
שרה סוערתך בחוחתך באש רעתר שבעו ראחוקתך אשר עשתנו
רשיו קריבתך גב והנבר בחרב בעונן חטאתך אאוה ראדה
חנברתך בר הגדר לו אש אובלה בר הגדר לו בראשה עלתך הלסר
עדקות ומחבר בר הגדר בבאה בבעב בעשתך נשר נבר בהמבן
בשחוה אוסתם אובנו בשבר בבתך מעתך עבנו בראות
ברע הוא בדרכתן השנון בעדות מלעתך בשבבר לחבו עמן
בבמבו בא בעתך בלע בדרבך תחזרון עדבלע תראנה ארץ
בראחתך בצבה אחבה אחבה אחר כבר אוה שקל אוה מבר
את בגבלתך אוב עב נעבו לוא תראו עב עבר שבה בשבר
בלע לשון אבן בבוה חוה עבון הדות בדבבה עבנן
תראנה הרשלך נה שאבן אחלבל בעבן בלחבא הבבתו
לבנה ובול אבלבן בל הנתקו בר אבן שבן אחר אדוה
לו בשבע נדרות בארבך הבבר הבתב בלתלב בו אבר שבו
רבר אחר לא הבבר בר אדוה שרבבן ובחרה בחבשבן
ובחרה בלבן והוא הרשבנו בבשר הבבלבן בלבחבר בר
תרבע בלבבש נם אן אלב בר שלל בדרבה בבחרב בבוב בו
ובלבאבר שובן אלבתו הבבע הבבשבב בה נשא עבן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשון ויהי בנוחה עליהם
לבן עד אשר יהוה אלהיך מעביר אשר פניך את אבותיך לא יהוה
הבריש מעביר לא יהוה בעבור חטאתיו ולעבור מעשה הרע בשביל
הפשע שבא והיה אשר את הבריש מעביר ואת אלוהיו ישראל מעבירים
והיה עוד רוח בחטאתיך ובעונותיך מלפניו לקח
הוא בחטאתיך ובעונותיך נאם יהוה לעשות עשה לוא בעבור ולשלם בסנה
ולוא ריחם לעין מעות חטאו על חטאות הרחיקתי לרחק מעליך ומן
לוא שאל לוי בעבור ברעה ולחמות בעל מעשיך והיה לעק מעון מעיד
לבשת והחמות בעל מעשיך עמך עמה בעבור שרון ומלאכתם חנם
מגרעו עלה כאש עלעל לוא מרעלך לבו לוא לעורה ולוא תוערל בי לבשת
ומגל לחרפה
בשא בחמות בבב באיש ערוד ובעבר ויצוקה לבוא ולבש ראש בית
אנשה ושרפו מעוכם בשא עליתם מעריתם אש ועל לבשת בעלתם אוצרותם
אל עמך לוא מרעלו מעריתם ודבל ורשע מעוני לבן שראתה לוא אחרי ראה
שבת עתה בבא בעבור אל לוח ארותם ועל מדי אשר חזה לרגל אחרון
לעמ עמ עולם בי עמ מדי הוא בבנם בחשיתם בעמם לוא אבר לשמרע אחות
הרוה אשר אמרו לבאתם לבא תבאר ולחזרתם לוא תחזרו לבן בבאתם מדי
לבן חלקות חור בעלתם מחמדי מעם חרב ומלכם אדם ומשבתו בבנים
את שרוש ישראל
לבן בעד אבר שרוש ישראל לבן בעמנם בעבר הרוה ומבטחו בשבש
ומעלו ומשעם עלם לבן הרוה לבם ומעלם הרוה נגרע נבל בבאה בחרבה
נשבתה אשר בחאם לבמה הבא שבריה ושברה בשבר בל מרעיתם בחתם
לוא מחלל ולוא מבעא בבעתם חרש לחתות אש מרשוה ולאמנם בלבם
בגבה אחונה
בי בעד אבר הרוה קרוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה
בי בעד אבר הרוה לוא אבריתם ותאמרו לוא בי אל סוס נרכב לבן תנסון
תהרה בברחתם ולוא ריבבם אל אחרי בבר בעיתם אחרי ובבר
ראל קל ירבב עלבן מלו ריבבם אל אחרי בבר בעיתם אחרי ובבר
חבשה תנוסו עד אם נחותם נחרם על ראש הר ובנס על הגבעה ולבן
מחשה יחכה לחנבם ולבן יריחם לרחמבם בי אלוהי משפט הרוה
אשרי כל חוכי לו בי עם בציון ישב ובירושלם בכו לוא
תבכי חנן יחנן הרוה לקול זעקך בשמעתו עם יתן לבם אחרים

ובדרום לארץ ברח בגלות הרבה עד שהגיעו שמה
אבותיך והמתינה עד עת נפל עבי הענן אשר על ראש הר
שעליך עבי הענן בטרם פרץ אשר ראה הריאה אותה
בעודנה בענן ובלענה
ברוך הוא הוה הוה הוה עבאות לעטרת עבי ולעמיתי
הנאה לשאר עמו ולרוח נשמתם לרשב על הנשמה ולגבורה
משרתי בלהבה שעי בגי אלה ברוך שמו ובשעה תעו ניהן
ונבר שמו בשעה נבלו בך הרוח תעו בן אשר שמו בראה
נפו בלהבה ביגיל שלהבת בלהו קרה עאה בלה בעיקר
אחר בר הוה הוה ואת בר רבון שבעה בגבלה בגלב עתיקו
בשעריך בר בר לבר בר לבר בר לבר ובר שבע ובר שבע
בר בלבר שבה ובלשון אחת הבר אלהיך הוה אשר אבר
אלהיכה ואת הדרה הדבר לרעך ואת הבראה ולא
אבר לשבעה והוה לתך הבריאה בר לבר בר לבר בר
לבר ובר שבע ובר שבע לבין ולבר בשע בר אחור ובשבר ובשבר
ובלבר

לבן שבע ובר הוה אנשי לבן בשלה הבן הוה אשר בירושלים
בר אבותיך בריתם את בית ראב שאול בשרם הוה שהם
שוטם בר הבר לא הבאם בר שבע בוב בחרם ובשבר נחרם
לבן בה אבר הוה הבר בר בקר בעמון אבן אבן בחן בגם
הבוחן בר הבר הבר הבבאם לא הרבש ושמרם בשבם לבן
ובעבור לבשלה ובשה בר הבחר בבר בחר בתך ושבם
ובבר את בריתבבה אם בוח והוחבבך את שאול לא תשיבך
שוטם שוטם בר הבר והבבה ל בבבך בבה עבר הבה
אתבבה בר בבבר בבבר הבבר בתך בבלה רק ובה
הבבן שבבה בר בבר הבבה בשתבתך והבבחבבה
בהחבבם בר בחר בבבתך ושוב הוה בעבב בבבעם
הבם לשות בעשה זר בעשה ולעבר עבדו נבבה עבתו
ואתה אל תתלבבו בם הוחבבבבתם בר בלה ובחבבה
שבבתר בארת הוה עבאות עבאות על הארץ
הלאום ושבו קול הקשבב ושבו אחרה הבל הרוב

ויאמר אל אברם לך לך מארצך וגו' ומולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משפחות האדמה ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ
ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו ויסע משם ההרה מקדם בית אל
ויט אהלה בית אל מים ומעי ויבן שם מזבח לה' ויקרא בשם ה'
ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
כי אשה יפת מראה את
ויהי כי יראו אתך המצרים והיה אם יראו אותך
ואמרו אשתו זאת ואהרגו אותי ואותך יחיו
אמרי נא אחתי את
ויהי כבוא אברם מצרים ויראו המצרים את האשה כי יפה היא מאד
ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה
ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנים וגמלים
ויגע ה' אל פרעה נגעים גדלים ואת אשר אברם
אשר על דבר שרי אשת אברם
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי
למה לא הגדת לי כי אשתך היא
ועתה הנה אשתך קח ולך
ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו
ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה
ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב
ויסע לסעיו מהנגב עד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי
אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם ה'
ולוט הלך אתו אברם
אל לוט אמר נא אל תהי מריבה בינו ובינך
ובין רעי ורעיך כי אנשים אחים אנחנו
הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעל עלי
אם השמאל ואימינה ואם הימין ואשמאילה
ויבחר לו לוט את כל כנר הירדן כי משקה
לפני שחת ה' את סדם ואת עמרה כגן ה' כארץ מצרים
בבאך צוער
ויבחר לו לוט את כל כנר הירדן ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנר
ויאהל עד סדם
ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד
ה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך והבט מן המקום אשר אתה שם
צפונה ונגבה וקדמה וימה
כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם
ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך יספר
קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח לה'
ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים
עשו מלחמות את ברע מלך סדם
ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח
שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו
ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
ואת המלכים אשר אתו ויכו רפאים בעשתרת קרנים
ואת זוזים בהם ואת האמים בשוה קריתים
ואת החרי בהר שעיר עד אל פארן אשר על המדבר
ויסבו ויבאו עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי היושב בחצצון תמר
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים
את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים
וארבע מלכים את חמשה המלכים
ועמק השדים באר באר בלת ויברחו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
והרה נפלו שארית הנסו
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו
ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך
ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכול ואחי ענר והם בעלי ברית אברם
ויבא אברם ויכה אתם וירדפם עד חובה אשר מצפון לדמשק
ויבא אברם ויכה אתם וירדפם עד חובה אשר מצפון לדמשק
ויבא אברם ויכה אתם וירדפם עד חובה אשר מצפון לדמשק
ויבא אברם ויכה אתם וירדפם עד חובה אשר מצפון לדמשק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
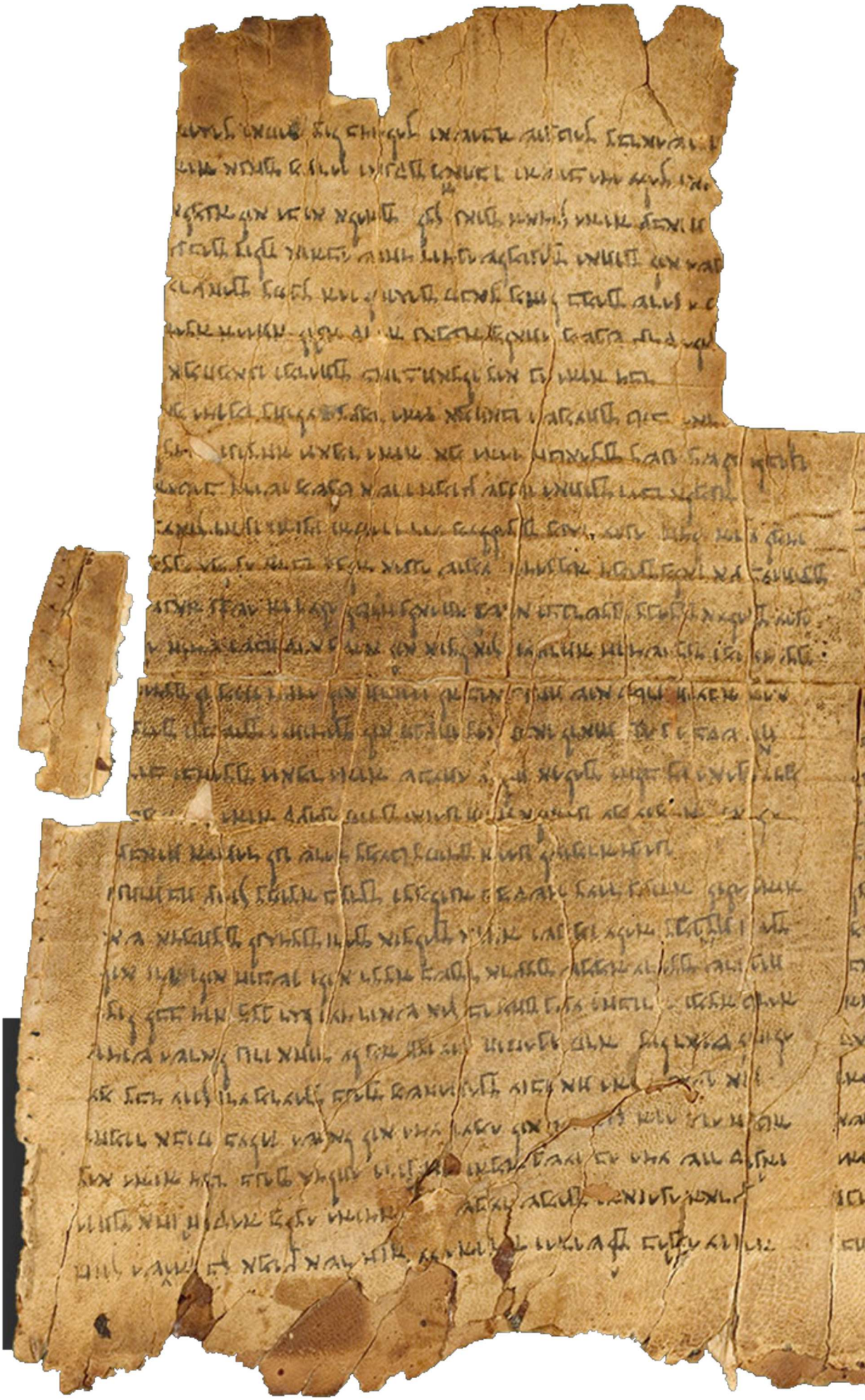
[illegible]